

**INFORME TÈCNIC PER A LA DECLARACIÓ DE BCIL DE L'EDIFICI MASÓ
SITUAT AL NÚMERO 51 DE L'AVINGUDA LLUÍS COMPANYYS DE
TORROELLA DE MONTGRÍ (BAIX EMPORDÀ)**

LAR
arquitectura

Promotor Ajuntament de Torroella de Montgrí

Arquitecta Laia de Quintana i Vilà

696 059 996 | laia@lar.cat

Ajuntament de
Torroella de Montgrí

Març 2024

SUMARI

1. Preàmbul i objectius.....	4
1.a. <u>Dades generals</u>	4
2. Memòria.....	5
2.a. <u>Memòria històrica</u>	5
2.a.1 <u>Una construcció noucentista</u>	7
2.b. <u>Memòria arquitectònica</u>	9
2.b.1 <u>Etapas constructives</u>	9
2.b.2 <u>Intervencions recents</u>	19
2.c. <u>Estat de conservació</u>	20
2.d. <u>Bibliografia</u>	21
3. Règim de protecció	22
3.a. <u>El monument. Definició i delimitació</u>	22
3.a.1. <u>Nivell de protecció</u>	22
3.a.2 <u>Criteris d'intervenció</u>	23
3.b. <u>L'entorn de protecció</u>	25
3.b.1. <u>Delimitació</u>	25
3.b.2. <u>Justificació</u>	25
3.c. <u>Normativa</u>	26
3.c.1 <u>Marc legal</u>	26
3.c.2 <u>Procediment de catalogació i règim d'autoritzacions del Departament de Cultura</u>	27
3.c.3 <u>Deures respecte dels béns catalogats de BCIL</u>	28
4. <u>Justificació de la declaració de BCIL</u>.....	32
5. Annex	33
5.a. <u>Documentació planimètrica</u>	33
5.b. <u>Informació cadastral</u>	45

1. Preàmbul i objectius

L'edifici objecte d'aquest expedient de declaració unitària com a Bé Cultural d'Interès Local és l'anomenat edifici Masó que està situat a l'Avinguda Lluís Companys número 51 del municipi de Torroella de Montgrí, comarca del Baix Empordà.

El bé va ser projectat per l'arquitecte Rafael Masó i Valentí l'any 1930. Aquest immoble es troba desocupat des de fa anys i el seu estat de conservació és molt deficient. A causa d'una afectació continuada al basament de l'edifici, degut a l'entrada d'aigua al terreny, es va produir una deformació de la fonamentació, principalment a la vessant oest. Aquest fet fa perillar la integritat de l'edifici. Donat el valor patrimonial de l'immoble i la gravetat d'aquesta patologia, es considera rellevant declarar-lo bé cultural d'interès local per garantir l'empara de la protecció legal que atorga aquesta catalogació patrimonial.

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí, propietari de l'immoble, treballa de manera activa per tal de recuperar l'element patrimonial amb la voluntat d'incorporar-lo a la xarxa d'equipaments municipals. Se'n planteja la consolidació i rehabilitació per a posteriors usos públics per part de la ciutadania. Aquest espai estaria format per quatre sales d'accés al públic ubicades a la planta baixa i dos espais de reunions ubicats a la planta superior i que serien d'ús restringit per a usuaris habituals dels espais.

1.a. Dades generals

Titularitat	Ajuntament de Torroella de Montgrí - P1721200B Plaça de la Vila 1, Torroella de Montgrí (17257), Girona
Situació	Avinguda Lluís Companys número 51 Torroella de Montgrí (17257), Girona
Referència cadastral	0448601EG1504N0001ZA
Autoria	Rafael Masó i Valentí
Any de construcció	1930
Any de l'última intervenció	1978, segons dades cadastrals
Ús actual	Sense ús
Ús proposat	Públic
Estat de conservació	Molt deficient

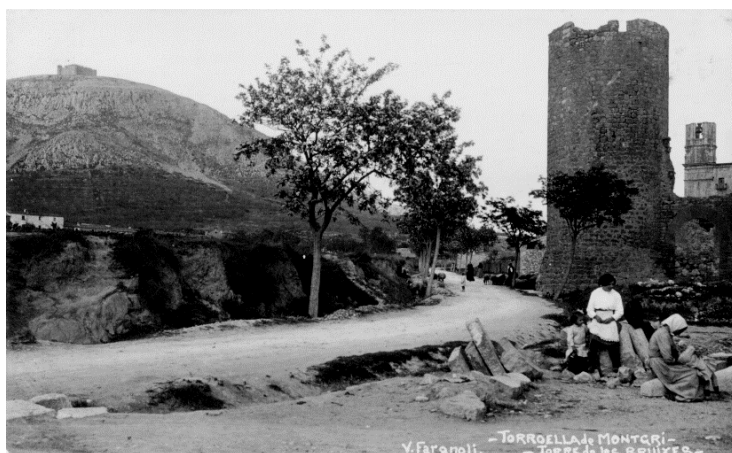
2. Memòria

2.a. Memòria històrica

L'anomenat edifici Masó forma part del nucli històric del municipi. Està situat al número 51 de l'Avinguda Lluís Companys de Torroella de Montgrí, un tram urbà de la carretera comarcal C-31. Conjuntament amb la resta de construccions situades a la vessant sud de la carretera, conforma una de les façanes d'accés al municipi, formada principalment per cases unifamiliars entre mitgeres de planta baixa i pis superior. Aquestes construccions es troben adossades al límit de la muralla que delimitava el municipi, enderrocada justament als anys en què es va construir l'edifici Masó. De fet, es conserven encara restes d'aquest límit antic en algunes d'aquestes construccions. Unes finques més amunt, al costat del Portal de Santa Caterina, es va deixar descobert un tram conservat de la muralla, que actualment és un espai enjardinat. Igualment, es conserva parcialment el tram que envolta la Torre de les Bruixes.

Imatge històrica del Portal de Santa Caterina, ca. 1930 (Fons: Arxiu Fotogràfic Centre Excursionista de Catalunya , ref. AFCEC EMC_X_4509)

Fotografia de Valentí Fargnoli des de la torre de les Bruixes amb les restes de l'antiga muralla al fons de la imatge (ca. 1915)

Durant els treballs d'adequació puntual que es varen realitzar a la façana principal des de la cara exterior a finals de l'any 2023, no es van localitzar restes d'aquesta infraestructura defensiva. En els treballs realitzats fins ara a l'edifici, doncs, no s'ha localitzat cap resta de la muralla ni de la torre, que probablement ocupava la mateixa parcel·la. Es parteix de la hipòtesi que la muralla es troba sota el mur que delimita la façana posterior i la fonamentació de la torre sota les habitacions a la zona est.

Imatge en planta de l'estat actual de l'emplaçament marcant de manera aproximada la traça de l'antiga muralla. Es dibuixa en traç continu els trams conservats i en traç discontinu els trams no documentats

Imatge detall de l'aixecament realitzat per l'arquitecte Isidre Bosch l'any 1927 marcant el tram de muralla que es ressalta en la imatge actual adjuntada més amunt

2.a.1 Una construcció noucentista

L'1 d'abril de 1920 es constituïa l'Ajuntament de Girona amb un nou regidor, Rafael Masó i Valentí. L'arquitecte es va presentar a les eleccions municipals amb la voluntat de reordenar urbanísticament la ciutat i promoure activitats educatives i culturals. Va ser regidor de la Lliga Regionalista durant quatre anys.

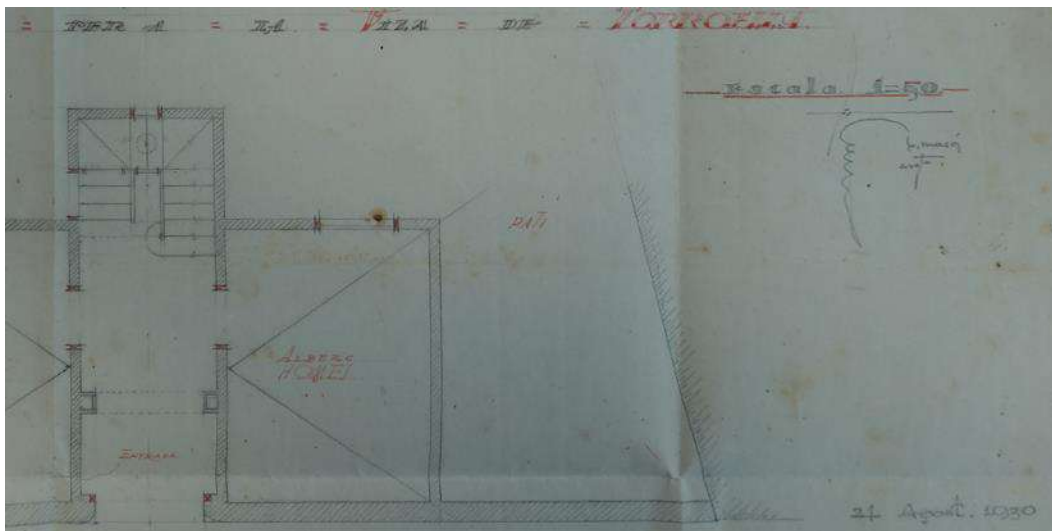
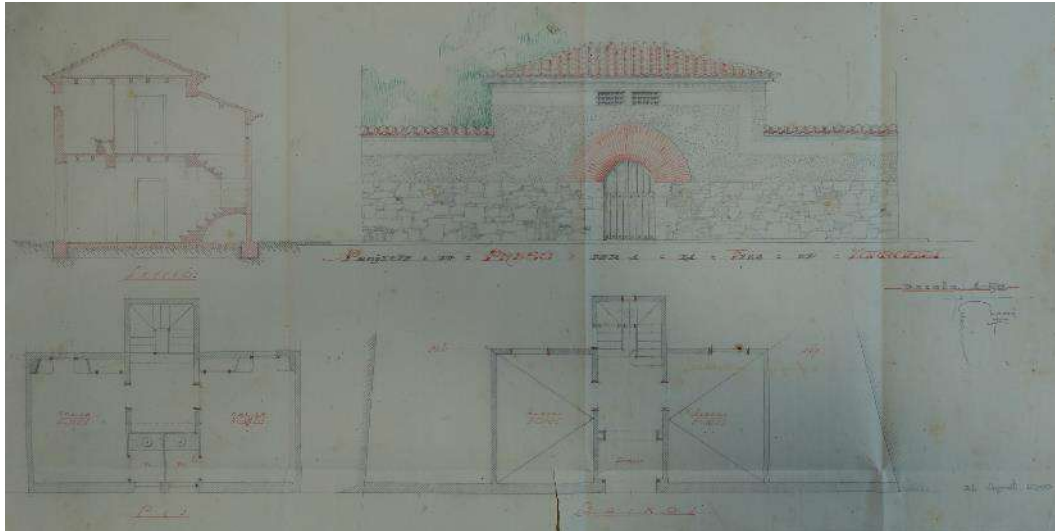
El 25 de desembre de 1923, pocs mesos després del cop d'estat de Primo de Rivera, el *Diari de Girona* informava que diversos regidors de la ciutat havien estat processats per l'autoritat militar i que estaven citats a declarar, alguns el dia de Nadal, altres el de Sant Esteve. Quedaven tots en llibertat sota fiança de 5.000 pessetes, que no van servir de gaire. Quatre dies després van empresonar els regidors Albert de Quintana i Joaquim de Camps, advocats; Francesc Coll, metge; Rafael Masó, arquitecte; Ramon de Llobet, farmacèutic; Darius Rahola, periodista; Joaquim Tordera i Josep Calvet, comerciants; i Ramon Varderí, industrial. I és que el setembre de 1922 un gran nombre d'ajuntaments de Catalunya s'havia adherit a un acord d'afirmació catalanista promogut pel Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria. La reclusió va durar una setmana. L'endemà del seu alliberament, el 5 de gener de 1924, els regidors publicaven una carta al mateix rotatiu per dirigir als «gironins, unes paraules de fraternal gratitud. Ho mereix l'assistència que ens haveu prestat i que a tot hora hem sentit bategar al nostre entorn, assistència que ha de perpetuar-se entre les excel·lències del millor i més etern dels nostres records».

Tancada l'etapa política de l'arquitecte, inhabilitat per fer obra pública, els encàrrecs privats van continuar. Un dels clients que va tenir llavors va ser Joaquim de Robert i de Carles, comte de Torroella de Montgrí.

Quan l'estiu de 1929 Joaquim de Robert va heretar les propietats de la família de Carles a Torroella de Montgrí, va començar una negociació amb l'ajuntament per modificar el pla urbanístic de 1927. Tal i com es veu en un aixecament del Palau Reial de Torroella, la presó del municipi formava part del perímetre del palau. La voluntat del propietari era reedificar la presó en un altre emplaçament per tal d'alliberar el límit exterior de la seva finca del carrer de Mar. Van arribar a un acord que van aprovar en el ple de l'1 de setembre de 1930. En la permuta de propietats s'especificava que «deberá ceder el Ayuntamiento al Excmo. Sr. instante la propiedad absoluta del actual edificio de la Casa-Cárcel pública y Albergue de Pobres, sita en la calle del Mar, número 44, de esta villa». A canvi, el ple va acceptar «la oferta de construir dicho Excmo. Sr. Conde instante, á sus costas, el edificio destinado á Cárcel pública y albergue de pobres de esta villa, en el solar apropiado que facilitará el Ayuntamiento, con arreglo al plano que autoriza con fecha 24 de Agosto último el arquitecto de Gerona Don Rafael Masó, y que en lo menester se aprueba por encontrarlo conforme, entregando la llave del edificio, completamente terminado, al Ayuntamiento, que hasta entonces podrá utilizar el actual edificio que presta dichos servicios, cedido en el acuerdo en tercer lugar antes citado. Los materiales de todas clases, que se empleen en la construcción del nuevo edificio, deberán ser de buena calidad y la aprobación y recepción definitiva del citado edificio, será acordada por la Comisión municipal permanente oído el parecer de la de Fomento».

Masó va signar el plànol el 24 d'agost de 1930. El ple va aprovar el projecte l'1 de setembre. El 25 de febrer de 1931 la nova presó estava acabada.

PLÀNOL GENERAL

Detall de la signatura de l'arquitecte al lateral dret del document

La Comissió de Foment va redactar un informe en què concretava que «el edificio ha sido construido con arreglo al plano aprobado del Arquitecto Sr. Masó, causando para el ornato público, muy buen aspecto». Tot seguit anotaven algunes deficiències: la paret posterior havia de ser més gruixuda, faltaven les portes i finestres dels lavabos, les portes de les cel·les no eren adequades, no s'havia construït el mur de separació del pati del veí ni tampoc s'havia urbanitzat el solar. Després de gairebé sis segles, la presó havia deixat d'estar vinculada al Palau Reial de Torroella i ocupava un nou espai dins del teixit urbà de la Vila.

Uns mesos després començava la república. Gràcies a una notícia de la revista Emporion se sap que tot i esmenar les deficiències detectades per la Comissió de Foment, la presó no acabava d'adaptar-se al seu ús: «els dies de la festa major les autoritats es van veure obligades a empresonar un embriac que produïa forts escàndols. Fou tancat a la nova presó, però la mateixa nit aconseguí fer-se escàpol obrint un forat a la paret, esbotzà una porta i saltà als patis de les cases veïnes». Però malgrat aquest comentari, fins a la dècada de 1970 l'edifici va funcionar

principalment com habitatge per a famílies necessitades. Posteriorment ha estat la comissaria de la policia municipal, l'oficina de turisme i la seu de la Creu Roja. Actualment està en desús.

2.b. Memòria arquitectònica

2.b.1 Etapes constructives

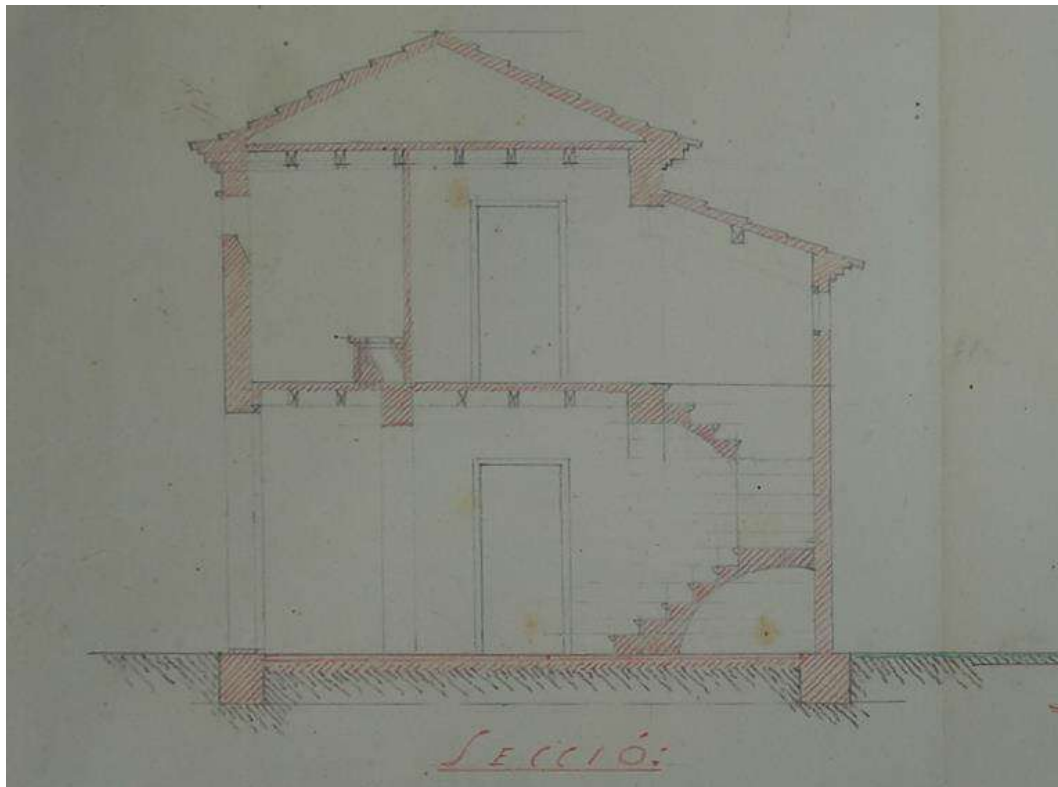
L'edifici està format per un volum central de dues plantes construït l'any 1930 segons el projecte de l'arquitecte Rafael Masó i Valentí. L'any 1978 l'edifici es va ampliar mitjançant dues sales de planta baixa adossades a banda i banda del cos central. S'accedeix a l'interior per un distribuïdor central que comunica amb dues sales a banda i banda. La sala situada a la vessant oest serveix d'accés al volum lateral afegit posteriorment. Al volum lateral est s'hi accedeix des d'una porta independent situada a l'extrem de la façana principal de l'edifici. Al fons del distribuïdor d'accés hi ha l'escala que comunica amb la planta primera. Es va afegir modernament un bany a la planta baixa adossat a la cara exterior del lateral sud-oest del volum de l'escala. La parcel·la es tanca en la seva vessant sud mitjançant un pati de dimensions reduïdes que se separa de les construccions adjacents. No s'observen restes de muralla al mur que delimita el pati situat a la vessant sud de la parcel·la. Un cop a la planta superior hi ha igualment un vestíbul que comunica a dues sales a banda i banda. Al fons del vestíbul, a la cara interna de la façana principal, hi ha dos lavabos de petites dimensions.

S'adjunta tot seguit imatges de detall del plànol original de Rafael Masó que conté el projecte de l'aleshores nova presó amb l'alçat principal, una secció i dues plantes. El plànol general s'aporta en aquest document unes línies més amunt.

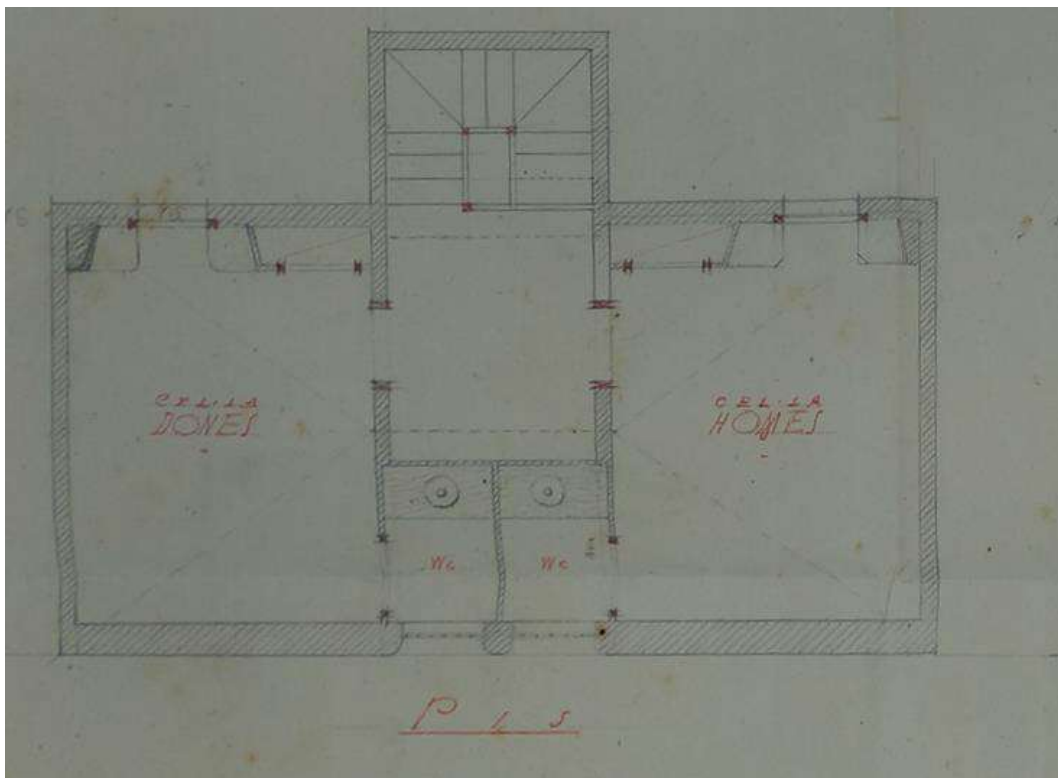
FAÇANA PRINCIPAL

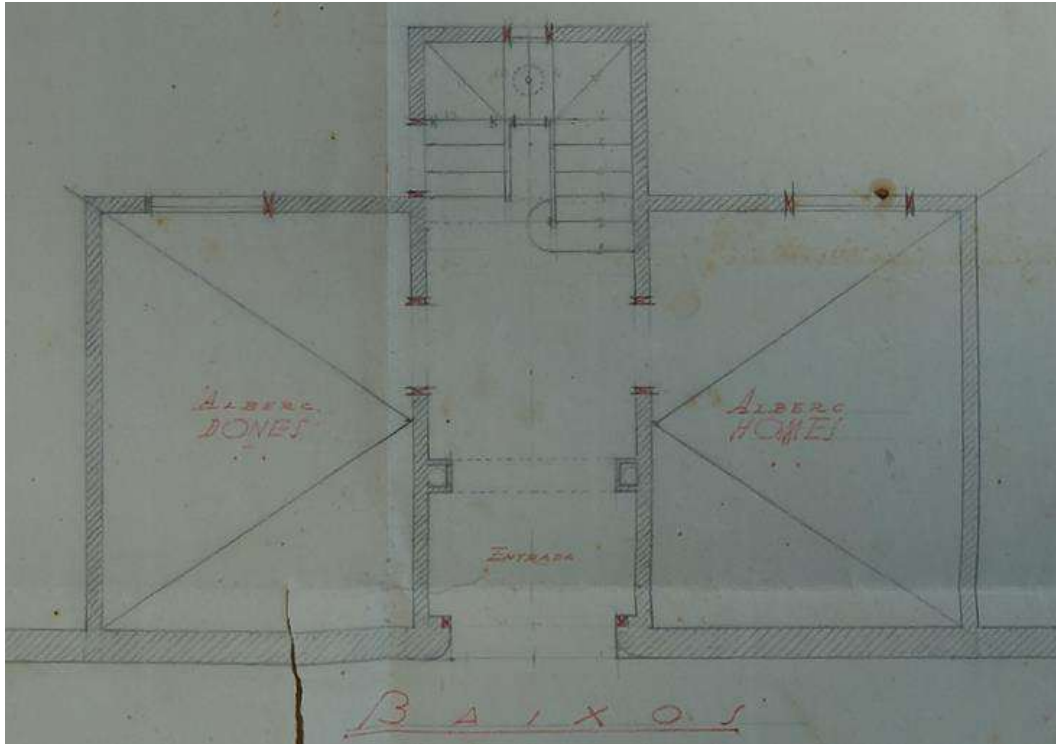
SECCIÓ TRANSVERSAL

PLANTA PRIMERA

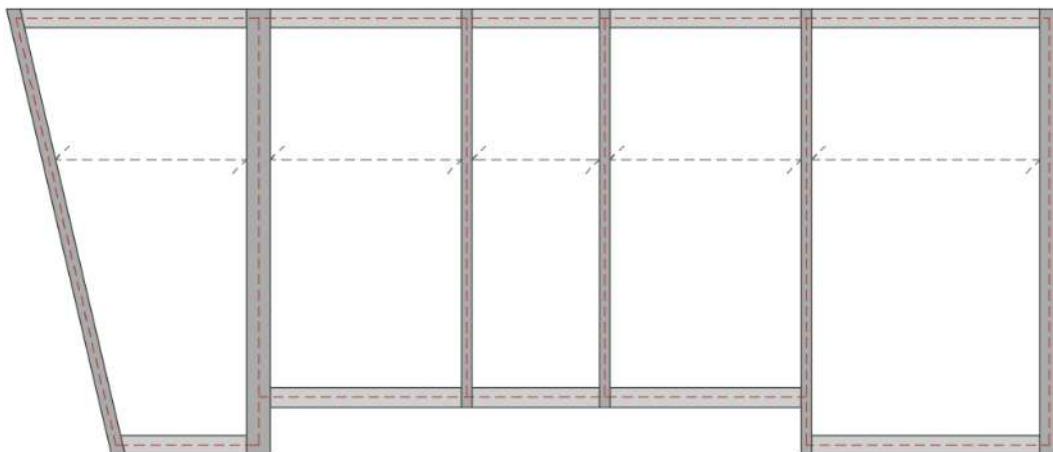

PLANTA BAIXA

L'edifici està format per murs de càrrega a base d'obra de fàbrica ceràmica massissa i forjats unidireccionals amb revoltos i biguetes de formigó armat. El funcionament estructural és a base de caixes portants estabilitzades entre sí gràcies als sostres que es disposen perpendicularment als murs principals i als tancaments de les dues façanes longitudinals que estableixen igualment el conjunt. El cos principal és el format pel volum d'entrada i els dos adjacents, construïts a banda i banda. Els dos volums externs van ser construïts posteriorment.

La teulada és a quatre aigües amb teula àrab i acabat amb ràfec de diverses capes de peça ceràmica plana.

Esquema de funcionament estructural en planta

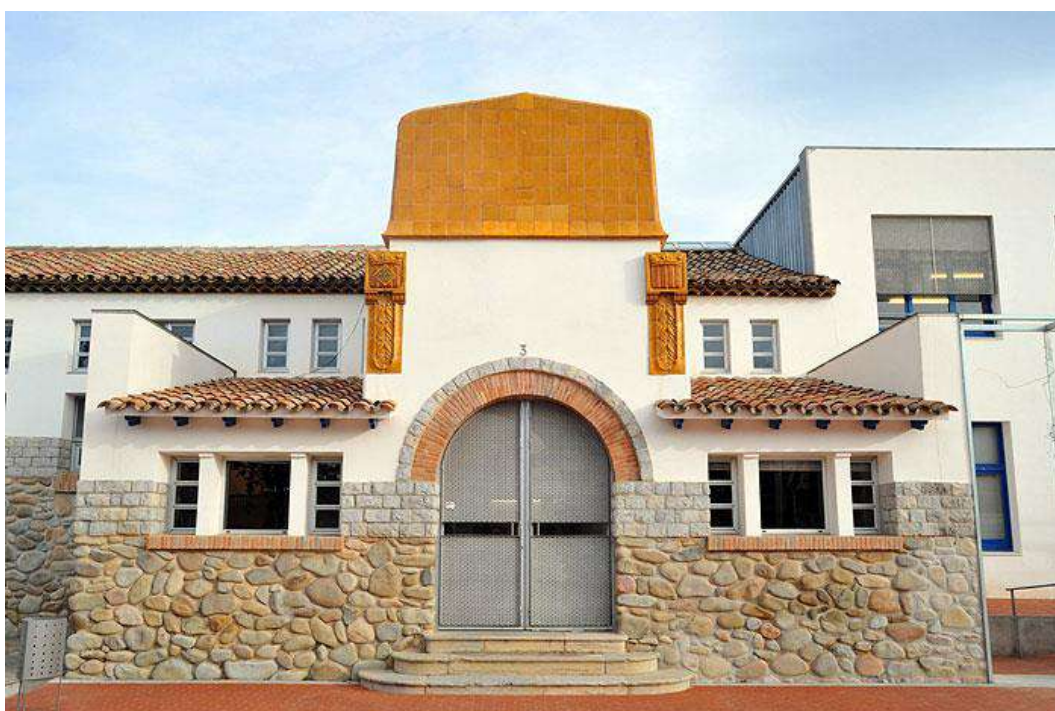
L'edifici, tot i ser de dimensions reduïdes, conserva diversos trets característics de les obres de l'arquitecte gironí:

- El sòcol de paredat amb brancals de carreus de pedra seguint un disseny similar al que hi ha a la paret exterior i porta d'accés del primer pis del Palau lo Mirador.
- La formació de l'arc de mig punt de la porta principal amb fàbrica de rajol, tal com es pot apreciar també a l'entrada de les escoles de Sant Gregori (1909-1910).
- La cornisa que remarca l'horitzontalitat de la façana i agrupa les dues finestres horitzontals.
- La teulada a quatre aigües seguint un disseny similar al dels volums laterals annexos a la planta principal del Palau lo Mirador o a les escoles d'Ullà (1929) i poc habitual a l'entorn immediat.

L'edifici Masó, un cop demostrada l'atribució a Rafael Masó, amplia el seu catàleg d'obres i es tracta de l'únic edifici de nova planta que va construir a Torroella de Montgrí. En aquest sentit acaba de completar la mostra diversa dels projectes que va fer al Baix Ter: la reforma de Can Quintana (1907-1908), la casa d'estiueig Salieta de L'Estartit (1918), la casa Massaguer d'Albons (1921-1922), la reforma interior de l'església parroquial de Verges (1924-1925), les escoles d'Ullà (1929), la reforma del Palau Solterra (1929-1934) i la restauració del Palau lo Mirador (1929-1934).

Per altra banda, la tipologia de l'edifici és molt singular, ja que no es coneixen altres exemples de presons i albergs de pobres construïts a l'època. Esdevé, doncs, una peça clau per acabar d'explicar l'impacte de l'arquitectura noucentista en la construcció d'equipaments civils i en les polítiques d'habitatge social, i sobretot un cas molt interessant de relació entre les funcions pròpies d'aquestes dues tipologies arquitectòniques, l'empresonament i l'acolliment.

S'adjunten tot seguit imatges justificatives de les característiques principals de l'edifici i d'altres obres realitzades per l'arquitecte amb característiques similars:

Escoles de Sant Gregori

Cooperativa l'Econòmica Palafrugellenca

Detall de l'accés a l'edifici Masó

Reforma de Can Quintana (1907-1908)

Informe tècnic per a la declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

Casa d'estiueig Salietí de L'Estartit (1918)

Casa Massaguer d'Albons (1921-1922)

Reforma interior de l'església parroquial de Verges (1924-1925)

Escoles d'Ullà (1929)

Reforma del Palau Solterra (1929-1934)

Restauració del Palau lo Mirador (1929-1934)

2.b.2 Intervencions recents

Antecedents

L'edifici, com ja s'ha explicat unes línies més amunt, presenta un avançat estat de degradació que és visible des de l'exterior degut a l'afectació produïda per la filtració d'aigua continuada al ferm de fonamentació. Es va realitzar l'any 2022 un informe de patologies per establir les diferents deficiències que afecten l'edifici i quines en són les causes. La deficiència més rellevant que es va detectar va ser un assentament central que es manifesta de manera especial al vestíbul i al volum est de l'edifici. Aquest assentament va trencar significativament la façana principal i els murs perpendiculars que hi estan vinculats. Igualment els paviments de les plantes baixa i primera també estan enfonsats respecte del nivell original. En aquest informe de patologies es va determinar que la causa més probable de l'assentament és la presència d'aigua continuada a la base de fonamentació de l'edifici.

Descripció de l'obra

A finals de l'any 2023 i principis de 2024 es va realitzar una primera fase d'actuació d'urgència en el marc de la subvenció per a la restauració i conservació de béns immobles d'interès patrimonial de les comarques gironines que atorga la Diputació de Girona. Aquesta actuació d'urgència va consistir en la revisió de les instal·lacions de subministrament i evacuació d'aigua exteriors de l'edifici per confirmar la hipòtesi principal de la causa de les patologies. Un cop confirmada l'afectació de l'estructura per l'entrada d'aigua al terreny, es van renovar les instal·lacions de subministrament i d'evacuació d'aigua per aturar l'origen del problema. Posteriorment es va procedir a l'excavació del terreny situat a la cara exterior de la vessant oest de l'edifici per tal de sanejar-lo i omplir els buits amb formigó pobre per tal d'estabilitzar provisionalment la base oest de l'edifici.

Imatge de la façana principal de l'edifici des de l'avinguda de Lluís Companys durant la realització dels treballs d'urgència per al sanejament de les instal·lacions i la consolidació puntual del ferm de fonamentació del tram oest de la façana principal

2.c. Estat de conservació

L'estat de conservació de l'edifici, de manera general, és molt deficient. S'adjunta tot seguit una taula resum amb els diferents sistemes constructius que conformen l'edifici i el seu estat de conservació:

ESTRUCTURA	MATERIALS	Bo	REGULAR	DOLENT
Fonaments	Paredat			X
Elements verticals				
Murs de càrrega	Paredat		X	
Façana	Paredat			X
Elements horitzontals				
Paviment de planta baixa	Paviment ceràmic sobre base			X
Paviment de la planta primera	Paviment recrescut sobre bigues de formigó i revoltos ceràmics			X
Sotateulada	Bigues de formigó i revoltos ceràmics		X	
Coberta				
Volum central	Bigues de formigó i revoltos ceràmics Es desconeix el material de suport de les teules		X	
Volum lateral est				
Volum lateral oest	Llosa			X
EXTERIORS	MATERIALS	Bo	REGULAR	DOLENT
Coberta				
Volum central	Teula àrab		X	
Volum lateral est	Teula àrab			
Volum lateral oest	Teula àrab			X
Façana	Paredat i arrebossat amb morter pintat de blanc			X

Fusteries	Fusta i vidre			X
INTERIORS	MATERIALS	Bo	REGULAR	DOLENT
Paviments				
Planta baixa	Rajola ceràmica			X
Planta primera	Rajola ceràmica			X
Revestiments	Arrebossat			X
Pintures	Pintura blanca			X

2.d. Bibliografia

Carlos BITRIÁN i Maria CAMPOS (2011), *Estudi de la forma urbana de Torroella de Montgrí*. Torroella de Montgrí: Museu de la Mediterrània, treball inèdit publicat parcialment, pàg. 236-238.

Mónica BOSCH (2009), «Viure i pagar la guerra: els efectes de la Guerra del Francès en la família i el patrimoni Carles», *Annals de l'Institut d'Estudis Empordanesos*, vol. 40, pàg. 57-77.

Jordi FALGÀS (2016), *Masó a Torroella de Montgrí i l'Estartit, del principi al final*. Girona: tipografia de Carreras.

Juan FERRER, G. GARCIA, José M. PUIG (1926), *Memoria que presenta la Comisión Municipal Permanente al Ayuntamiento en Octubre de 1926*. Girona: Fundació Rafael Masó.

Antoni ROVIRAS i Enric TORRENT (2003). *Torroella i l'Estartit*. Girona: Diputació de Girona i Caixa de Girona.

Enric TORRENT i Jordi CASADEVALL (2010). *L'abans: Torroella de Montgrí i l'Estartit*. El Papiol: Editorial Efadós.

Josep VERT (1993), «La casa Carles-Robert i el palau del Mirador», *Llibre de la Festa Major*, Torroella de Montgrí: Ajuntament de Torroella de Montgrí, pàg. 27-34.

3. Règim de protecció

3.a. El monument. Definició i delimitació

La unitat d'interès patrimonial que conforma aquesta declaració unitària de Bé Cultural d'Interès Local, d'acord amb el que disposa la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català, és l'anomenat edifici Masó en les seves dues plantes, situat al municipi de Torroella de Montgrí, obra de nova planta de l'arquitecte Rafael Masó i Valentí, realitzada l'any 1930.

3.a.1. Nivell de protecció

A la secció segona de la Llei 9/1993, 30 de setembre, del patrimoni cultural català, s'estableix el règim aplicable als béns immobles catalogats de BCIL. Es desenvolupen els articles d'aplicació a l'apartat 3.c de normativa.

La declaració d'un immoble com a bé cultural d'interès local comporta l'aplicació immediata del règim jurídic que aquesta Llei estableix per als béns catalogats. Qualsevol norma addicional de protecció d'aquests béns s'ha d'establir mitjançant els instruments determinats per la legislació urbanística.

El nivell de protecció global proposat és PARCIAL.

Els valors de l'edifici Masó de Torroella resideixen principalment en el volum central format pel vestíbul d'accés i l'escala posterior i els dos cosos adjacents situats a banda i banda de l'entrada principal en les seves dues plantes. Aquestes seran, doncs, les parts especialment protegides amb el nivell de protecció proposat de CONSERVACIÓ. La resta de l'edifici, és a dir, els dos volums de planta baixa situats als extrems est i oest, respectivament, podran ser alterats per actuacions de rehabilitació sempre que mantinguin i revalorin el cos central detallat unes línies més amunt i tindran el nivell de protecció proposat de PARCIAL.

Nivell de protecció de conservació:

- Nivell de protecció per als elements o conjunts lliures de modificacions substancials que els desfigurin, els quals cal preservar i revalorar globalment.
- En termes generals són permeses les actuacions encaminades a la seva conservació i posada en valor i a la recuperació d'aquells aspectes definitoris que s'hagin vist alterats.

Nivell de protecció parcial:

- El nivell de protecció parcial es planteja per als sistemes i/o volums integrants dels béns que interessa preservar i posar en valor.
- En termes generals es permeten les actuacions encaminades a la recuperació del bé, sempre i quan no es perdin o desvirtuin les característiques de l'element que en van originar la protecció.

S'adjunta tot seguit una imatge de la façana marcant els àmbits segons les proteccions proposades:

Imatge de la façana principal de l'edifici des de l'Avinguda de Lluís Companys on es delimita el volum central i els dos annexos posteriors situats a banda i banda del principal i les proteccions proposades en cadascun dels volums edificats.

 Nivell de protecció de conservació

 Nivell de conservació parcial

3.a.2 Criteris d'intervenció

Es considera monument històric aquella construcció o altra obra material produïda per l'activitat humana que configura una unitat singular, tal i com especifica l'article 7 de la Llei 9/1993, 30 de setembre, del patrimoni cultural català. D'acord amb l'establert en el primer apartat de l'article 35 de la dita llei, qualsevol intervenció en un monument històric ha de respectar els criteris següents:

- a) La conservació, la recuperació, la restauració, la millora i la utilització del conjunt han de respectar els valors que van motivar la declaració, sens perjudici que pugui ésser autoritzat l'ús d'elements, tècniques i materials contemporanis per a la millor adaptació del bé al seu ús i per a valorar determinats elements o èpoques.
- b) S'ha de permetre l'estudi científic de les característiques arquitectòniques, històriques i arqueològiques del bé.
- c) S'han de conservar les característiques tipològiques d'ordenació espacial, volumètriques i morfològiques més remarcables del bé.
- d) És prohibit de reconstruir totalment o parcialment el bé, excepte en els casos en què s'utilitzin parts originals, i de fer-hi addicions mimètiques que en falsegin l'autenticitat històrica.

- e) És prohibit d'eliminar parts del bé, excepte en el cas que comportin la degradació del bé o que l'eliminació en permeti una millor interpretació històrica. En aquests casos, cal documentar les parts que hagin de ser eliminades.
- f) És prohibit de col·locar publicitat, cables, antenes i conduccions aparents en les façanes i cobertes del bé i de bastir instal·lacions de serveis públics o privats que n'alterin greument la contemplació.

Tipus d'intervencions permeses: Consolidació, rehabilitació i conservació.

Usos admesos: Els que determini el planejament urbanístic municipal.

En les actuacions a realitzar a l'edifici caldrà conservar la volumetria del cos central, original de l'arquitecte gironí. Caldrà respectar la composició espacial, estructural i les façanes i cobertes segons la configuració primigènia dels elements d'interès conservats. En cas de reconstruir parcialment un volum, les obres s'executaran amb materials respectuosos amb els sistemes constructius existents però delimitant clarament l'àmbit d'actuació i sense falsejar la intervenció per assimilar-la a la construcció original.

Com ja s'ha explicat a l'apartat anterior, el grau de protecció als volums laterals situats a les vessants est i oest del volum principal no seran tan restrictius i es permetran actuacions que n'alterin l'aspecte sempre i quan siguin coherents amb el volum principal i no el desvirtuin.

Totes les actuacions realitzades han d'anar encaminades a la protecció de l'edifici sense alterar les seves característiques principals i amb la voluntat d'ajudar a la comprensió i interpretació de l'element protegit.

Aquest nivell de protecció i criteris d'intervenció proposats impliquen, també, la conservació in situ dels elements d'interès que es troben a l'edifici com l'arc d'entrada, el sòcol de pedra de la façana principal, la cornisa ceràmica superior i el ràfec que emmarca la teulada. Tanmateix, cal conservar també l'escala interior situada al fons del vestíbul d'accés.

De manera general, es permeten les actuacions encaminades a la conservació, posada en valor i recuperació de l'edifici. No es permeten actuacions que desfigurin les característiques principals que van promoure la catalogació de l'immoble.

Totes les actuacions hauran d'anar acompanyades d'un projecte tècnic que les justifiqui i hauran de garantir i mantenir:

- La formalització arquitectònica.
- L'estructura portant.
- La volumetria.
- La composició dels murs respectant sempre que es pugui els materials (textura, cromatismes, i dimensions).
- Els elements escultòrics o singulars.
- Els elements de conjunt.

Igualment, les actuacions es duran a terme sempre d'acord amb l'Ajuntament de Torroella de Montgrí i amb la prèvia acceptació municipal.

Qualsevol actuació que intervingui en el subsol haurà d'anar acompanyat de la supervisió arqueològica corresponent i serà realitzada per un tècnic competent.

Mentre no es desenvolupin indicacions més específiques en relació a les actuacions permeses a l'edifici mitjançant els instruments determinats per la legislació urbanística, no es permetrà:

- L'ampliació o eliminació dels volums edificats ni l'eliminació de cap element existent.
- S'autoritzaran únicament obres de consolidació, conservació, restauració, rehabilitació i reconstrucció per tal de garantir la conservació dels béns.

3.b. L'entorn de protecció

3.b.1. Delimitació

D'acord amb l'establert en el punt b del primer apartat de l'article 11, de la Llei 9/1993, 30 de setembre, del patrimoni cultural català, el contingut de la declaració ha d'incorporar la delimitació de l'entorn necessari per a la protecció adequada del bé. L'entorn, que pot incloure el subsol, és constituït per l'espai, sigui edificat o no, que dona suport ambiental al bé i l'alteració del qual en pot afectar els valors, la contemplació o l'estudi.

3.b.2. Justificació

Aquesta figura legal considera i incorpora, des de la seva pròpia definició, les interaccions del monument amb cadascun dels elements urbans del seu entorn, així com la relació entre ells. És, doncs, una eina de protecció global, valorativa de la realitat, amb la intenció de conservar en les millors condicions possibles el llegat patrimonial inherent al monument.

Considerant la protecció implícita que atorga el planejament urbanístic municipal als dos edificis adjacents a l'edifici Masó i tenint en compte que aquest s'incorpora de manera integrada en un teixit consolidat, s'opta per no incloure cap edifici proper a l'immoble en el seu entorn de protecció.

Pel que fa al subsol del propi edifici i del seu entorn, cal controlar les intervencions que s'hi produeixin des de la vessant arqueològica, en relació a possibles troballes arqueològiques ja que el front de les cases bastides al lateral sud de l'Avinguda de Lluís Companys es van aixecar sobre la traça de l'antiga muralla. El subsol de l'edifici s'incorpora a l'entorn de protecció.

Imatge en planta del volum delimitat com a Bé Cultural d'Interès Local

3.c. Normativa

3.c.1 Marc legal

- **Decret 336/1988, de 17 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals.**

DOGC 02-12-1988 modificada pel Decret 144/1994

- **Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català.** DOGC de 11-10-1993

- **Sentència del Tribunal Constitucional 17/1991, de 31 de gener, en recurs d'inconstitucionalitat promogut per la Generalitat de Catalunya contra determinats preceptes de la Llei 16/1985.** BOE de 25-02-1991

- **Decret 267/1991, de 25 de novembre, sobre la declaració dels béns d'interès cultural i l'inventari del patrimoni cultural moble de Catalunya.** DOGC de 20-12-1991

- **Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú** BOE de 27-11-1992 modificada per la **Llei 4/1999** BOE de 14-01-1999

- **Decret 102/1994, de 3 de maig, sobre la composició i el funcionament del Consell Assessor del Patrimoni Cultural Català.** DOGC de 11-05-1994

- **Decret 138/1994, de 30 de maig, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments de la competència del Departament de Cultura.** DOGC de 01-07-1994

- **Decret 144/1994, de 14 de juny, pel qual es regulen i s'adeqüen, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els procediments reglamentaris que afecten les matèries de règim local,**

Informe tècnic per a la declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

joc, espectacles, activitats recreatives, policia autonòmica i local i personal al servei de la Generalitat. DOGC de 01-07-199

- **Decret 78/2002**, de 5 de març, sobre el **Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.** DOGC de 13-03-2002

- Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i **de règim local de Catalunya.** DOGC 20-05-2003 modificat per les Lleis 2/2021, 5/2020, 16/2015, 4/2011 i 4/2010.

- **Decret 276/2005**, de 27 de desembre, sobre les **Comissions Territorials del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura.** DOGC de 30-12-2005

- **Decret 60/2008**, de 18 de març, pel qual es **modifica el Decret 276/2005, de 27 de desembre, de les Comissions Territorials del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.** DOGC de 20-03-2008 correcció d'errada al DOGC de 26-03-2008

- **Decret Legislatiu 1/2010**, de 3 d'agost, pel qual **s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme en la versió vigent, Decret 305/2006, del 18 de juliol que aprova el Reglament i Decret 64/201 del 13 de maig que aprova el Reglament de disciplina urbanística.** DOGC de 05-08-2010

- **Decret 35/2010**, de 9 de març, de segona modificació del Decret 276/2005, de 27 de desembre, de les comissions territorials del patrimoni cultural i **de creació de la Comissió Territorial del Patrimoni Cultural de la Ciutat de Barcelona.** DOGC de 15-03-2010

3.c.2 Procediment de catalogació i règim d'autoritzacions del Departament de Cultura

La declaració d'un immoble com a bé cultural d'interès local comporta l'aplicació immediata del règim jurídic establert per la Llei de patrimoni cultural català. Tal i com estableix l'article 17 de catalogació de béns de la Llei 9/1993 del patrimoni cultural català, la competència en la catalogació dels béns immobles com a béns culturals d'interès local recau als ajuntaments en els municipis de més de cinc mil habitants, com és el cas de Torroella de Montgrí. A tal efecte, la declaració s'ha de dur a terme amb la tramitació prèvia d'un expedient administratiu en el qual hi ha de constar l'informe favorable d'un tècnic expert en patrimoni cultural als efectes del qual s'elabora i presenta aquest informe que justifica les condicions, continguts i abast de la proposta de declaració de bé cultural d'interès local de l'edifici Masó. L'acord s'ha de comunicar al Departament de Cultura perquè en faci la inscripció al Catàleg del Patrimoni Cultural Català.

Es copia tot seguit l'article d'aplicació per a que serveixi de guia per a la tramitació:

Article 17. Catalogació de béns immobles

1- La catalogació de béns immobles s'efectua mitjançant llur declaració com a béns culturals d'interès local.

2- La competència per a la declaració de béns culturals d'interès local correspon al ple de l'ajuntament, en els municipis de més de cinc mil habitants, i al ple del consell comarcal, en els municipis de fins a cinc mil habitants. La declaració s'ha de dur a terme amb la tramitació prèvia de l'expedient administratiu corresponent, en el qual ha de constar l'informe favorable d'un tècnic en patrimoni cultural.

3- L'acord de declaració d'un bé cultural d'interès local ha d'ésser comunicat al Departament de Cultura perquè en faci la inscripció en el Catàleg del Patrimoni Cultural Català.

4- La declaració d'un bé cultural d'interès local únicament es pot deixar sense efecte si se segueix el mateix procediment prescrit per a la declaració i amb l'informe favorable previ del Departament de Cultura.

5- Tota catalogació de béns immobles ha de contenir els jaciments arqueològics del terme municipal que han estat declarats espais de protecció arqueològica.

3.c.3 Deures respecte dels béns catalogats de BCIL

Els propietaris, titulars o posseïdors dels immobles declarats de BCIL tenen l'obligació de preservar-los i mantenir-los en bon estat i vetllar perquè l'ús al qual se'ls destini en garanteixi sempre la conservació. De cap manera no poden destruir-los i s'ha de permetre l'entrada a especialistes que vulguin estudiar-los. Aquesta obligació s'estén indistintament als edificis de propietat pública i privada. Igualment, tothom que tingui coneixement d'una situació de perill o de la destrucció consumada o imminent d'un bé integrant del patrimoni cultural català, ho ha de comunicar immediatament a l'administració local corresponent o al Departament de Cultura.

Cal informar a l'ajuntament competent i al Departament de Cultura del descobriment de restes arqueològiques sense poder-se'n fer prèviament difusió pública. Les condicions i terminis es detallen a l'article 51.

El Decret 336/1988 que aprova el Reglament del patrimoni dels ens locals, els obliga a portar un inventari general dels seus béns, que ha d'incloure l'inventari dels béns catalogats, article 100 punt c.

Es copien tot seguit els articles aplicables:

Article 5 Col·laboració dels particulars

-1 Totes les persones físiques i jurídiques estan legitimades per a exigir el compliment de la legislació de patrimoni cultural davant les administracions públiques de Catalunya. La legitimació per a recórrer davant els tribunals de justícia es regeix per la legislació de l'Estat i de la Comunitat Europea.

-2 Tothom que tingui coneixement d'una situació de perill o de la destrucció consumada o imminent d'un bé integrant del patrimoni cultural català ho ha de comunicar immediatament a l'administració local corresponent o al Departament de Cultura.

Article 21. Deure de conservació

1- Tots els béns integrants del patrimoni cultural català han d'ésser conservats per llurs propietaris, titulars d'altres drets reals i posseïdors. Es poden establir per reglament procediments per a l'esporgada i l'eliminació de determinades classes de béns, si no han estat declarats d'interès nacional ni han estat catalogats.

2- Les persones referides en l'apartat 1 han de facilitar informació sobre l'estat dels béns i sobre llur utilització, si els ho demana l'Administració.

3.- Les persones referides en l'apartat 1, atenent el deure d'informació sobre l'estat dels béns, han de comunicar a l'administració competent, d'acord amb l'article 36, qualsevol canvi en l'ús dels béns, incloent-hi el finiment de l'activitat que s'hi duu a terme, amb la finalitat que l'Administració pugui assegurar que en aquesta nova circumstància es garantiran els deures de conservació i manteniment. A aquests efectes, tots els propietaris i titulars d'altres drets reals i posseïdors sobre aquests béns han de comunicar a l'Administració les circumstàncies a què fa referència aquest

apartat amb un preavis mínim desis mesos, a fi que l'Administració conegui la situació i, si escau, pugui prendre les mesures necessàries per a garantir la preservació efectiva dels béns.

Article 23. Suspensió d'intervencions

1- El Departament de Cultura pot impedir qualsevol obra o intervenció en béns integrants del patrimoni cultural no declarats d'interès nacional. A aquest efecte, ha de requerir l'ajuntament corresponent perquè adopti les mesures necessàries per a l'efectivitat de la suspensió i, si aquest no ho fa, pot adoptar-les subsidiàriament. El Departament de Cultura, amb l'informe previ de l'ajuntament, ha de resoldre en el termini de dos mesos a favor de la continuació de l'obra o la intervenció suspesa o a favor de la incoació d'expedient de declaració de bé cultural d'interès nacional.

2- Per tal de preservar els valors culturals d'un bé immoble, els ajuntaments poden suspendre la tramitació de la concessió d'una llicència d'obres i sol·licitar al Departament de Cultura la incoació d'un expedient de declaració de bé cultural d'interès nacional.

Article 25. Deure de preservació i manteniment

1- Els propietaris, titulars d'altres drets reals i posseïdors de béns culturals d'interès nacional o béns catalogats els han de preservar i mantenir per assegurar la integritat de llur valor cultural. L'ús a què es destinin aquests béns ha de garantir-ne sempre la conservació.

2- Els béns culturals d'interès nacional i els béns catalogats no poden ésser destruïts.

3- Els propietaris, titulars d'altres drets reals i posseïdors de béns culturals d'interès nacional o béns catalogats han de permetre l'accés dels especialistes als dits béns, per tal que puguin estudiar-los i catalogar-los convenientment.

Article 27. Escripures públiques

Per a la formalització d'escripures públiques d'adquisició de béns culturals d'interès nacional o de béns catalogats o de transmissió de drets reals sobre aquests béns, s'ha d'acreditar prèviament el compliment del que estableix l'article 22. Aquesta acreditació també és necessària per a la inscripció dels títols corresponents.

Article 28. Limitacions a la transmissió

1- Els béns culturals d'interès nacional i els béns mobles catalogats que són propietat de la Generalitat o de les administracions locals de Catalunya són imprescriptibles i inalienables, llevat de les transmissions que es puguin efectuar entre administracions.

2- La transmissió dels béns de les institucions eclesiàstiques es regeix per la legislació estatal.

Article 39. Règim de protecció

La declaració d'un immoble com a bé cultural d'interès local comporta l'aplicació immediata del règim jurídic que aquesta llei estableix per als béns catalogats. Qualsevol norma addicional de protecció d'aquests béns s'ha d'establir mitjançant els instruments determinats per la legislació urbanística.

Article 46. Concepte de patrimoni arqueològic i règims de protecció

1- Els béns mobles i immobles de caràcter històric per a l'estudi dels quals cal utilitzar metodologia arqueològica integren el patrimoni arqueològic català. També l'integren els elements geològics i paleontològics relacionats amb l'ésser humà i amb els seus orígens i antecedents.

2- La protecció dels béns a què es refereix l'apartat 1 s'estableix mitjançant llur declaració com a béns culturals d'interès nacional o mitjançant llur catalogació i, en tot cas, amb l'aplicació de les regles específiques d'aquest capítol.

3- En la tramitació de projectes d'obres, d'instal·lacions o d'activitats que s'hagin de sotmetre al procediment d'avaluació d'impacte ambiental i que afectin béns integrants del patrimoni arqueològic, s'ha de sol·licitar informe al Departament de Cultura.

Article 47. Autorització d'intervencions arqueològiques

1- La realització en l'àmbit territorial de Catalunya d'intervencions arqueològiques i paleontològiques, terrestres o subaquàtiques, requereix l'autorització prèvia del Departament de Cultura, sens perjudici de la llicència municipal que sigui preceptiva segons la legislació urbanística. En cas de silenci del Departament de Cultura, s'ha d'entendre que l'autorització ha estat denegada.

2- Es consideren intervencions arqueològiques i paleontològiques els estudis directes d'art rupestre i les prospeccions, els sondeigs, les excavacions, els controls i qualsevol altra intervenció, amb remoció de terrenys o sense, que tingui per finalitat descobrir, documentar o investigar restes arqueològiques o paleontològiques.

3- Per a l'atorgament de l'autorització a què es refereix l'apartat 1 cal acompanyar la sol·licitud d'un projecte que acrediti la conveniència i l'interès científic de la intervenció, avalí la idoneïtat tècnica i científica dels directors i garanteixi la capacitat econòmica dels promotors.

4- S'han de determinar per reglament els diferents tipus d'intervencions arqueològiques, llur abast, els requisits que han de complir les sol·licituds, la titulació i la capacitat tècnica dels directors i les condicions a què ha de quedar subjecta l'autorització.

Article 49. Espais de protecció arqueològica

1- Es consideren espais de protecció arqueològica els llocs que no han estat declarats d'interès nacional on, per evidències materials, per antecedents històrics o per altres indicis, es presumeix l'existència de restes arqueològiques o paleontològiques.

2- Els espais de protecció arqueològica són determinats per resolució del conseller de Cultura, amb audiència prèvia dels interessats i de l'ajuntament afectat. S'ha de donar compte a l'ajuntament i als interessats de la resolució, que no ha d'ésser publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

3- Els promotors d'obres i d'altres intervencions en solars o edificacions que es trobin en espais de protecció arqueològica han de presentar, juntament amb la sol·licitud de llicència d'obres, un estudi de la incidència que les obres poden tenir en les restes arqueològiques, elaborat per un professional especialitzat en aquesta matèria. Per a la concessió de la llicència cal l'informe favorable del Departament de Cultura. Aquest informe pot exigir, com a condició per a l'execució de les obres, la realització i l'execució d'un projecte arqueològic, el finançament del qual es regeix pel que disposa l'article 48.2 i en el qual pot col·laborar l'ajuntament afectat.

Article 50. Intervencions arqueològiques de l'Administració

El Departament de Cultura pot executar directament les intervencions arqueològiques que consideri oportunes. També les corporacions locals poden executar-les en el marc de llurs competències, amb les garanties científiques i tècniques adequades, amb l'autorització prèvia del

Departament de Cultura de conformitat amb el que estableix l'article 47. Aquestes actuacions s'han d'inspirar en el principi de major economia en els perjudicis que es puguin ocasionar als particulars. Les indemnitzacions que puguin correspondre es regeixen pel que estableix la legislació sobre expropiació forçosa.

Article 51. Descobriment de restes arqueològiques

-1 Els descobriments de restes amb valor arqueològic fets per atzar i els de caràcter singular produïts coma conseqüència d'una intervenció arqueològica s'han de comunicar en el termini de quaranta-vuit hores al Departament de Cultura o a l'ajuntament corresponent, i en cap cas no se'n pot donar coneixement públic abans d'haver informat les dites administracions. El termini per a la comunicació dels descobriments que no tinguin caràcter singular i siguin conseqüència d'intervencions arqueològiques s'ha d'establir per reglament.

-2 L'ajuntament que sigui informat del descobriment de restes arqueològiques ho ha de notificar al Departament de Cultura en el termini d'una setmana. Igualment, el Departament de Cultura ha de notificar a l'ajuntament corresponent els descobriments que li siguin comunicats, i també n'ha d'informar el propietari del lloc on s'hagi efectuat la troballa.

-3 El descobridor de restes arqueològiques ha de fer lliurament del bé, en el termini de quaranta-vuit hores, a l'ajuntament corresponent, a un museu públic de Catalunya o al Departament de Cultura, llevat que calgui efectuar remoció de terres per a fer l'extracció del bé, ateses les seves característiques, o llevat que es tracti d'una troballa subaquàtica, en els quals supòsits l'objecte ha de romandre en l'emplaçament originari. Pel que fa als descobriments com a conseqüència d'intervencions arqueològiques, la regulació del lliurament s'ha de fer per reglament. En tots els casos, mentre el descobridor no efectua el lliurament, se li apliquen les normes del dipòsit legal. -

4 Els drets de caràcter econòmic que puguin correspondre al descobridor de restes arqueològiques i al propietari del lloc on s'ha fet la troballa es regeixen per la normativa estatal. Aquests drets són satisfets per l'Administració de la Generalitat, llevat que aquesta estableixi acords amb altres administracions públiques.

-5 Correspon al Departament de Cultura de determinar el lloc del dipòsit definitiu de les restes arqueològiques trobades, tenint en compte els criteris de la major proximitat a l'indret de la troballa i de la idoneïtat de les condicions de conservació i seguretat dels béns, sens perjudici de l'aplicació d'altres criteris derivats de les necessitats de l'ordenació museística general.

Article 100

Els ens locals han de portar un inventari general consolidat en el qual integrin, mitjançant epígrafs i subepígrafs, amb els ajustaments necessaris per evitar duplicacions, els inventaris que compreguin:

- a) Els béns, drets i obligacions de l'ens local.*
- b) Els afectes al seu patrimoni municipal del sòl, si s'escau.*
- c) Els afectes al patrimoni històrico-artístic, si s'escau.*
- d) Els dels organismes autònoms administratius i els ens amb personalitat pròpia dependents de l'ens local.*
- e) Els cedits a altres administracions o a particulars però revertibles a l'ens local.*

4. Justificació de la declaració de BCIL

Vist tot l'exposat en el document es considera plenament justificada la declaració per part de l'Ajuntament de Torroella de Montgrí de l'edifici de Rafael Masó ubicat al número 51 de l'avinguda Lluís Companys com a Bé Cultural d'Interès Local.

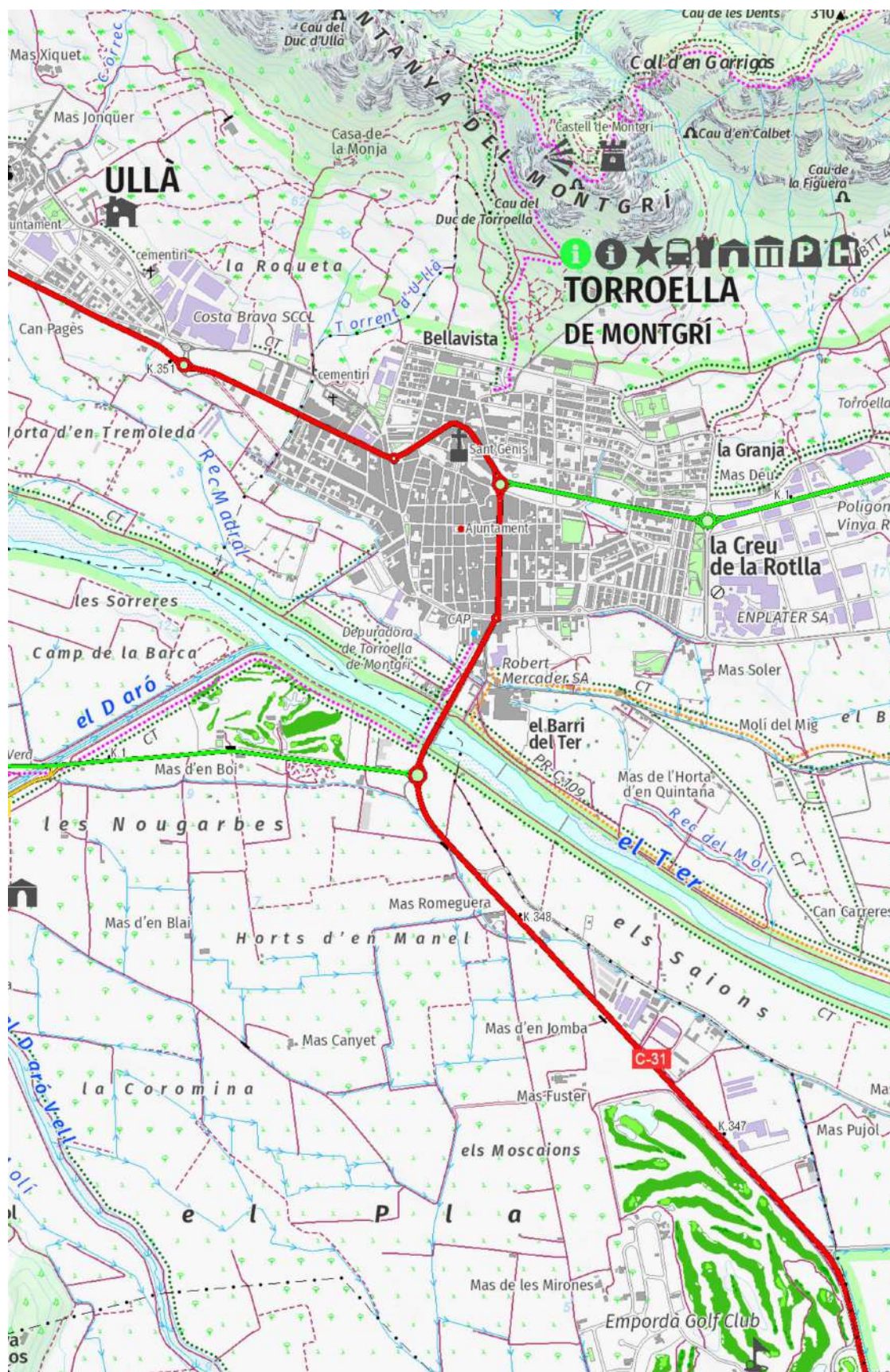
De l'edifici en podem destacar els aspectes següents que justifiquen la declaració com a bé arquitectònic patrimonial:

- **Interès històric i artístic.** L'edifici Masó es tracta d'un edifici projectat l'any 1930 pel reconegut arquitecte noucentista Rafael Masó i Valentí. L'estat de conservació del projecte original és òptim. Tan sols s'han afegit dos volums situats a banda i banda de l'edifici primigeni. És l'únic edifici de nova planta realitzat per Masó a Torroella de Montgrí i l'únic de la tipologia destinada a alberg i presó de l'arquitecte. Per altra banda, l'edifici Masó concentra les principals característiques de composició arquitectònica del seu autor: claredat en l'encadenament d'espais, eficiència en la il·luminació i ventilació dels espais, incorporació de materials i formes propis del llenguatge dels anys vint (sòcol de pedra, arc de mig punt adovellat, simetria a l'alçat, ràfec de teulada amb materials ceràmics, teulada a quatre aigües, etc.), mesura en l'impacte estètic a l'entorn on se situa.
- **Interès patrimonial.** L'edifici Masó és un dels pocs elements construïts originàriament per a l'ús d'alberg de pobres i de presó. Porta molts anys en desús i es troba en un avançat estat de degradació. La seva recuperació és necessària per garantir-ne la conservació. Preservar l'immoble pot ajudar a posar en valor el patrimoni arquitectònic de principis de segle XX a Torroella, com els edificis projectats per Emili Blanch, les restauracions realitzades pel mateix Rafael Masó, la proposta urbanística d'Isidre Bosch, o les obres de Joan Baca i Joan Pericot. Igualment, fora de l'àmbit local, pot ajudar a posar en valor les tipologies arquitectòniques adreçades a usos socials, sovint oblidades en els plans de protecció arquitectònica, com les conegudes cases d'obrer.
- **Interès cultural.** La voluntat d'adequar l'edifici Masó com espai de divulgació de l'obra de Rafael Masó i Valentí al Baix Ter pot convertir-lo en un nou punt d'atracció del municipi vinculat a la resta d'elements patrimonials rellevants. En aquest sentit, la rehabilitació de l'immoble permetrà que esdevingui un nou punt de dinamització del territori, divulgació del coneixement i atracció de visitants.

5. Annex

5.a. Documentació planimètrica

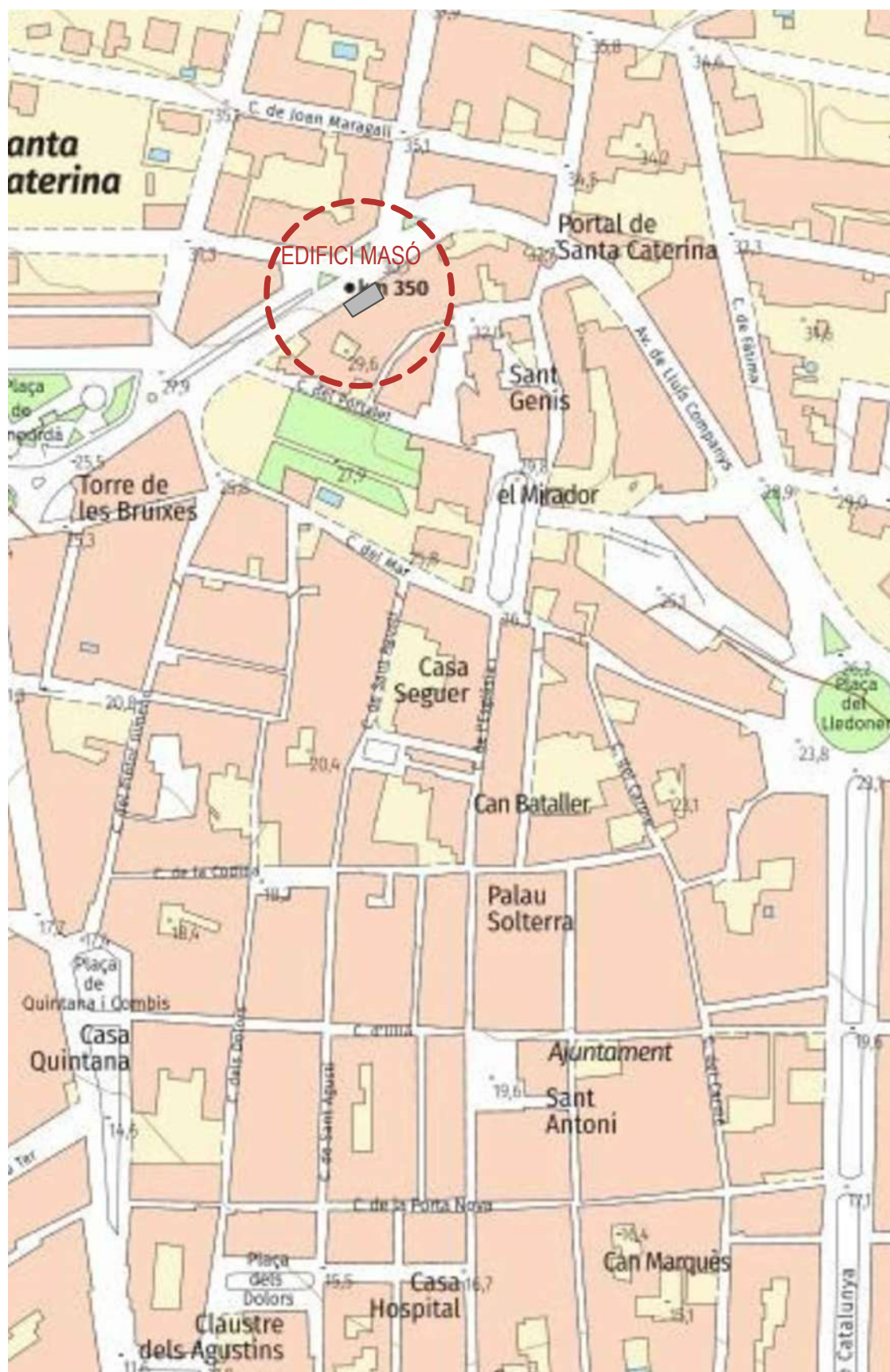
Plànol núm. 01: Situació	E: 1/ 20.000
Plànol núm. 02: Emplaçament	E: 1/ 2.500
Plànol núm. 03: Ortofoto	E: 1/ 1.000
Plànol núm. 04: Dades cadastrals	Sense escala
Plànol núm. 05: Entorn de protecció	E: 1/ 200
Plànol núm. 06: Entorn de protecció - Ortofoto	E: 1/ 200
Plànol núm. 07: Entorn de protecció - Cadastre	E: 1/ 200
Plànol núm. 08: Alçat principal i seccions transversals	E: 1/ 150
Plànol núm. 09: Planta coberta	E: 1/ 150
Plànol núm. 10: Planta baixa	E: 1/ 150
Plànol núm. 11: Planta primera	E: 1/ 150

01

SITUACIÓ
E 1:20.000

Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

02

EMPLAÇAMENT
E 1:2.500

Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

03

ORTOFOTO
E 1:1.000

Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

DATOS DESCRIPTIVOS DEL INMUEBLE

AV LLUIS COMPANYS 51
17257 TORROELLA DE MONTGRÍ [GIRONA]

Clase: URBANO

Uso principal: Residencial

Superficie construida: 128 m²

Año construcción: 1978

Construcción

Destino	Escalera / Planta / Puerta	Superficie m ²
APARCAMIENTO	/00/01	23
OFICINA	/00/00	65
VIVIENDA	/01/01	40

CONSULTA DESCRIPTIVA Y GRÁFICA DE DATOS CATASTRALES DE BIEN INMUEBLE

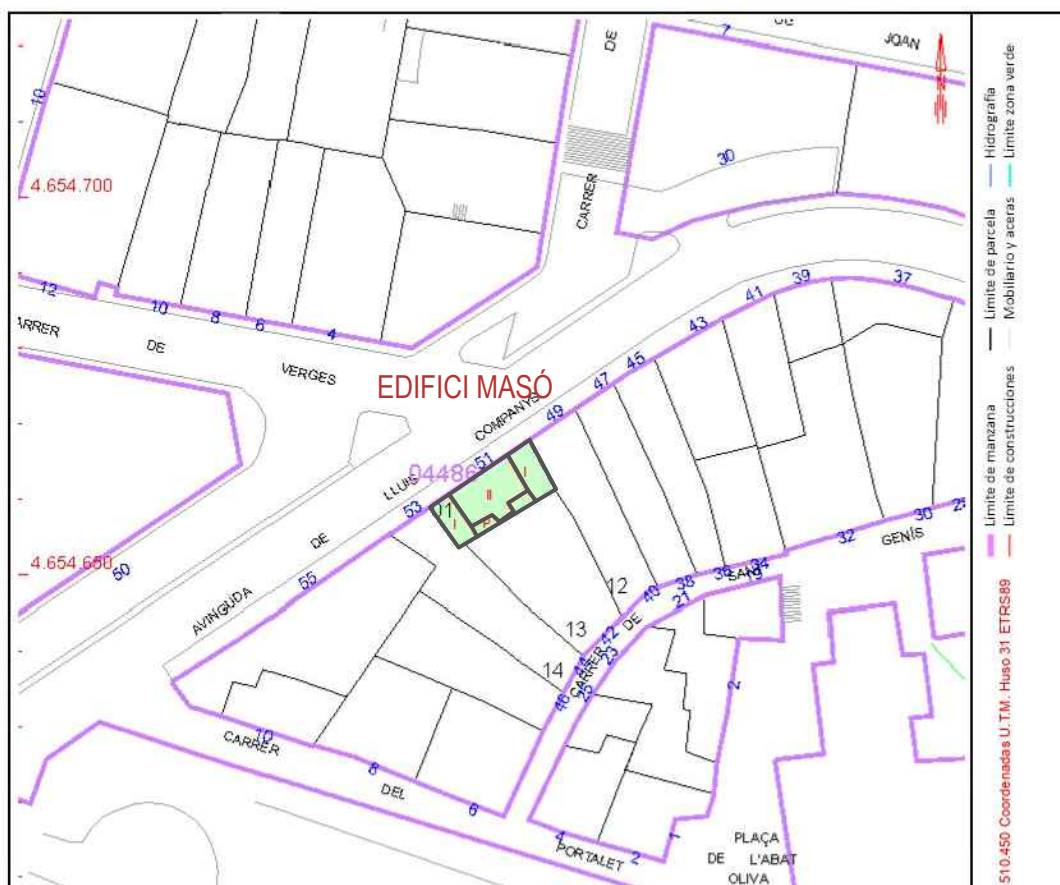
Referencia catastral: 0448601EG1504N0001ZA

PARCELA

Superficie gráfica: 109 m²

Participación del inmueble: 100,00 %

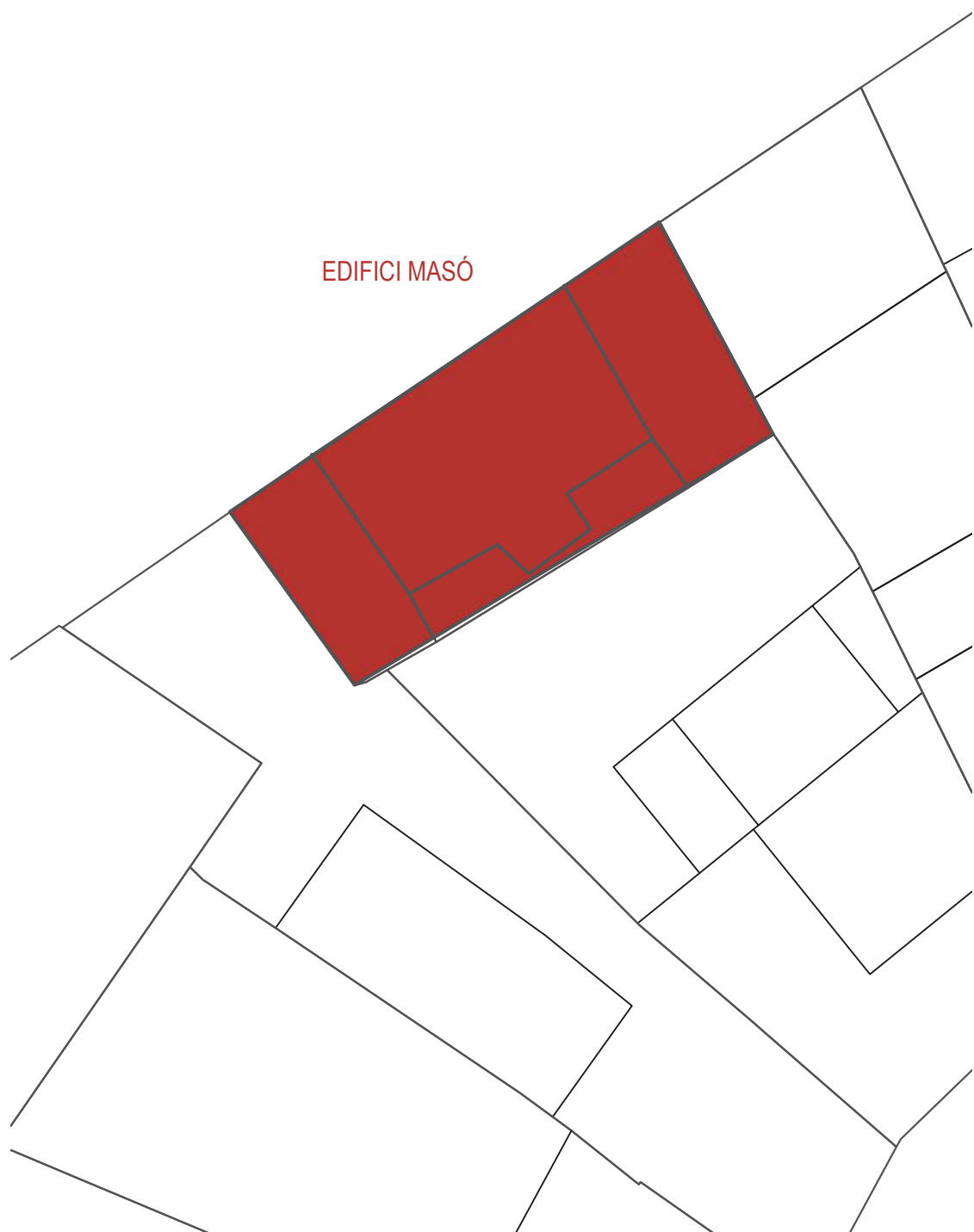
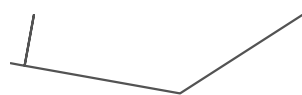
Tipo: Parcela construida sin división horizontal

04

DADES CADASTRALES
Sense escala

Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

05

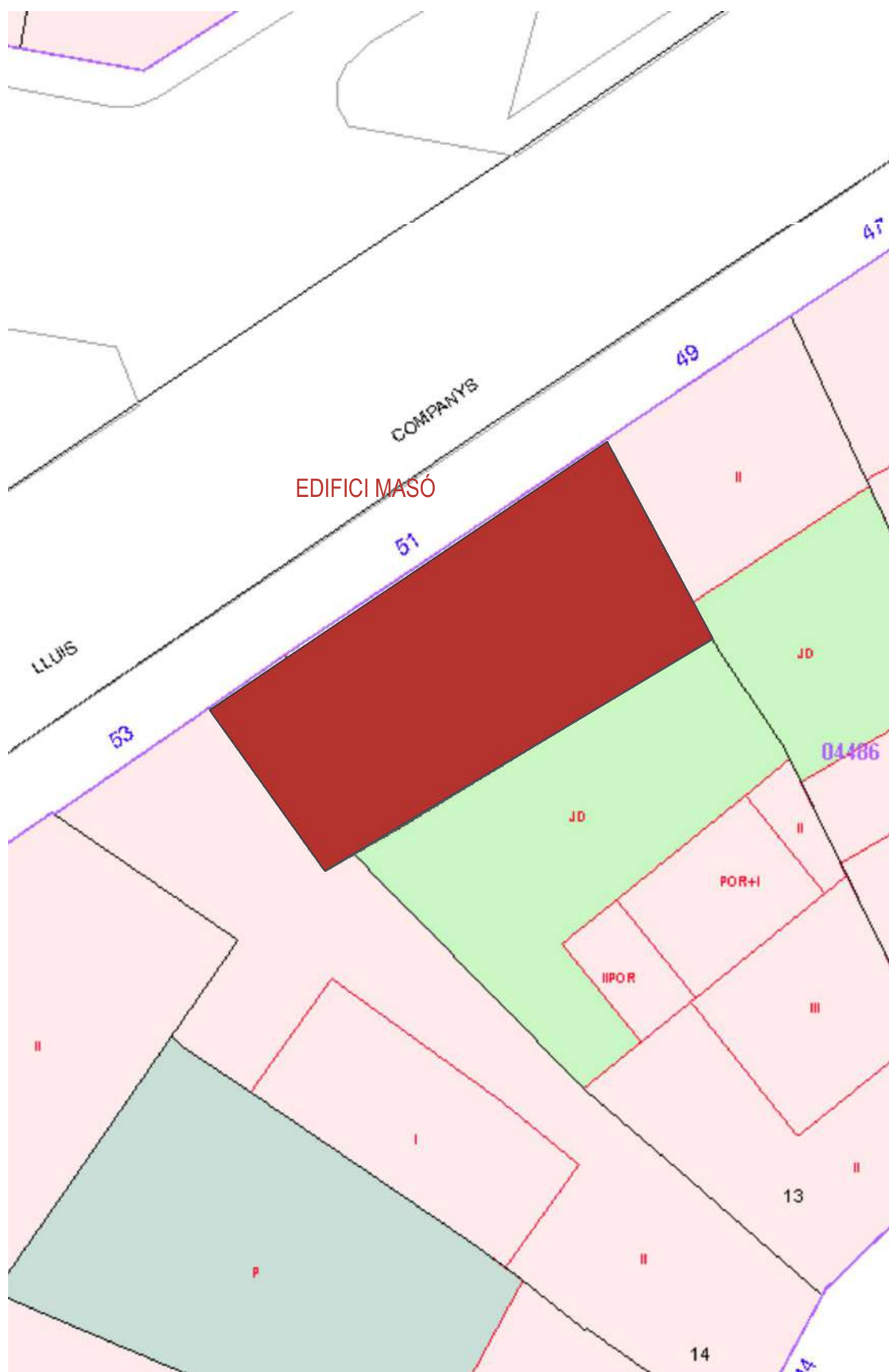
ENTORN DE PROTECCIÓ
E 1:200

06

ENTORN DE PROTECCIÓ: ORTOFOTO
E 1:200

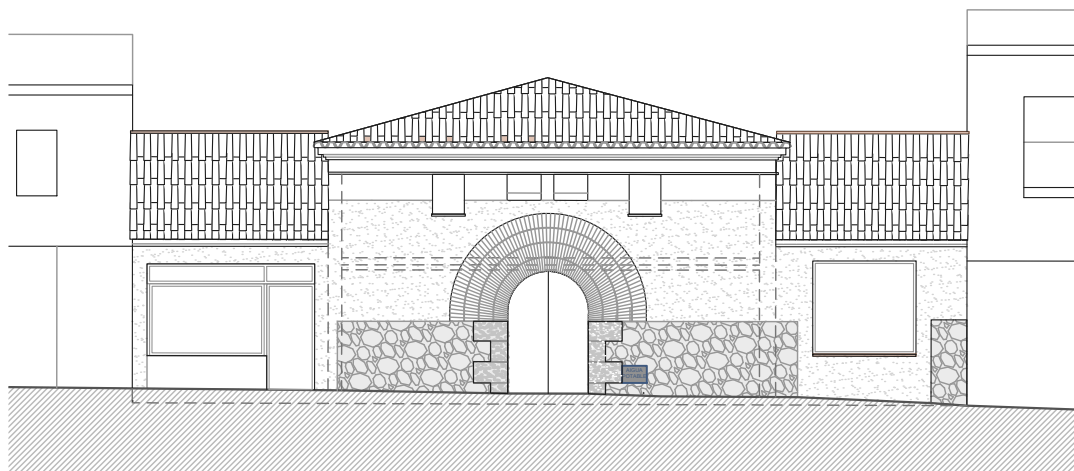
Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

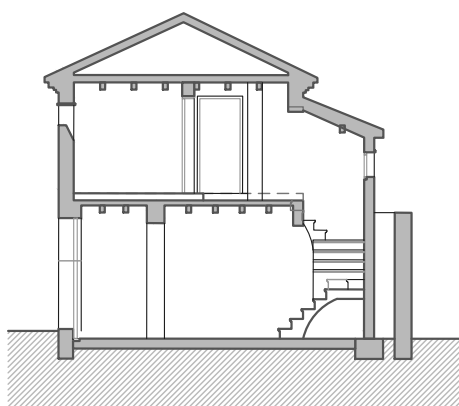
07

ENTORN DE PROTECCIÓ: CADASTRE
E 1:200

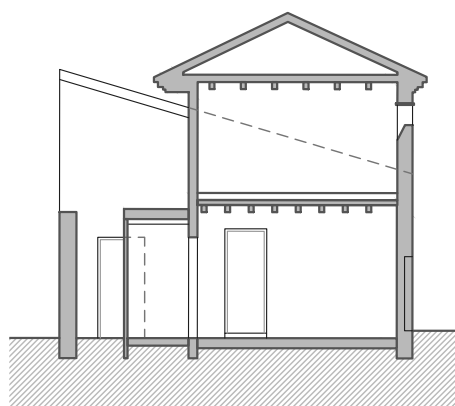
Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

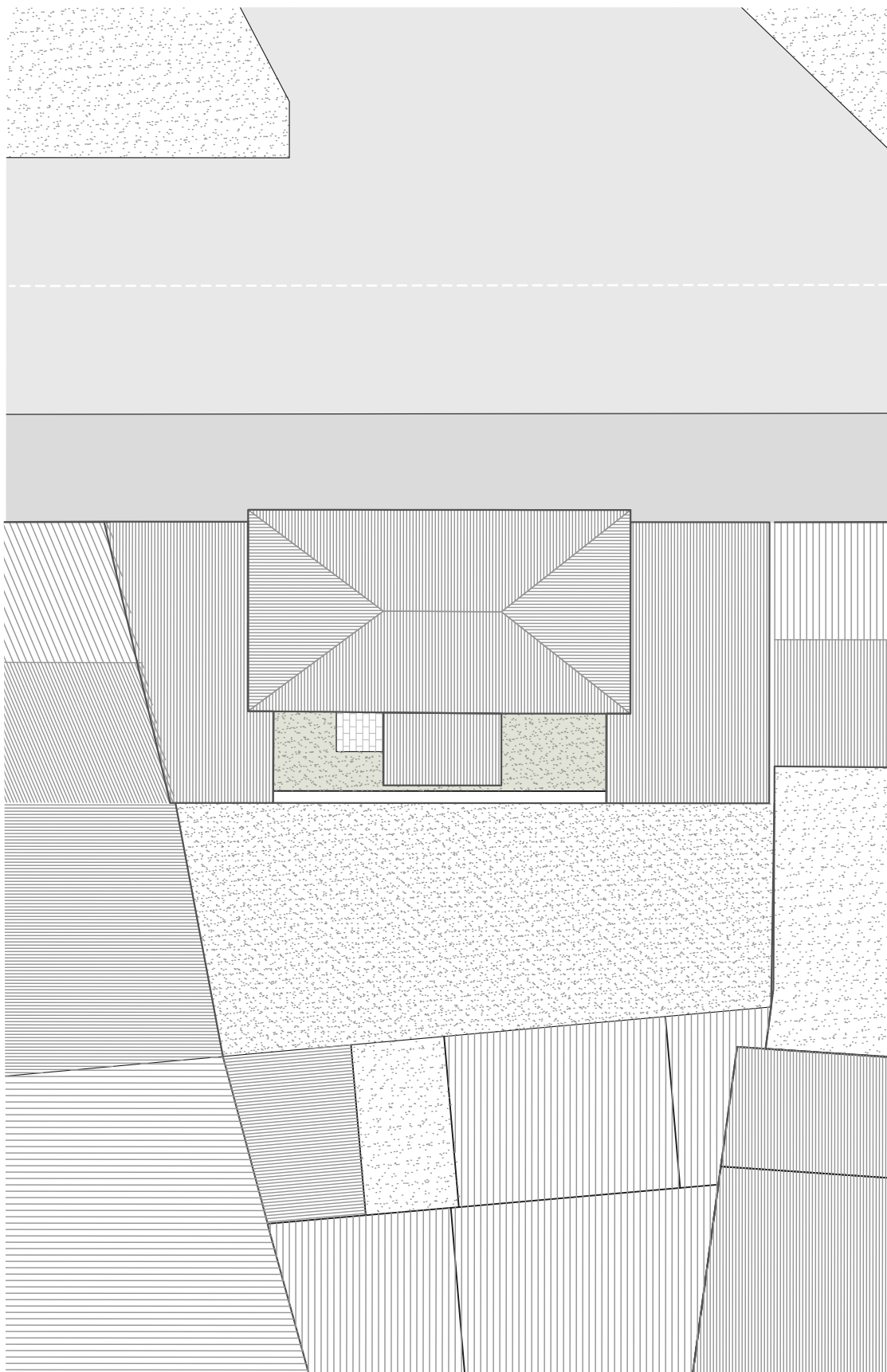
Alçat principal

Secció transversal

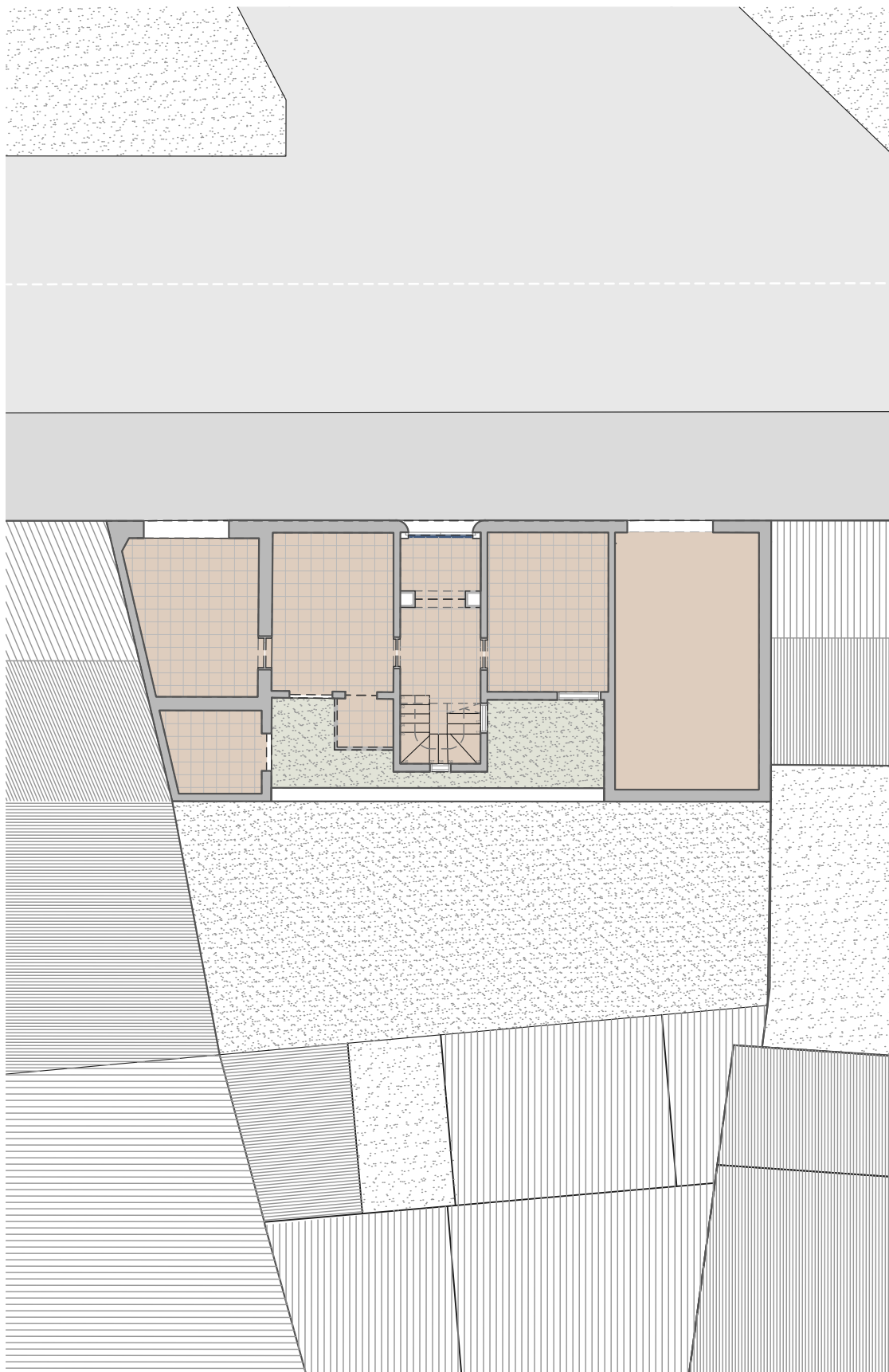
Secció transversal

09

PLANTA COBERTA
E 1:150

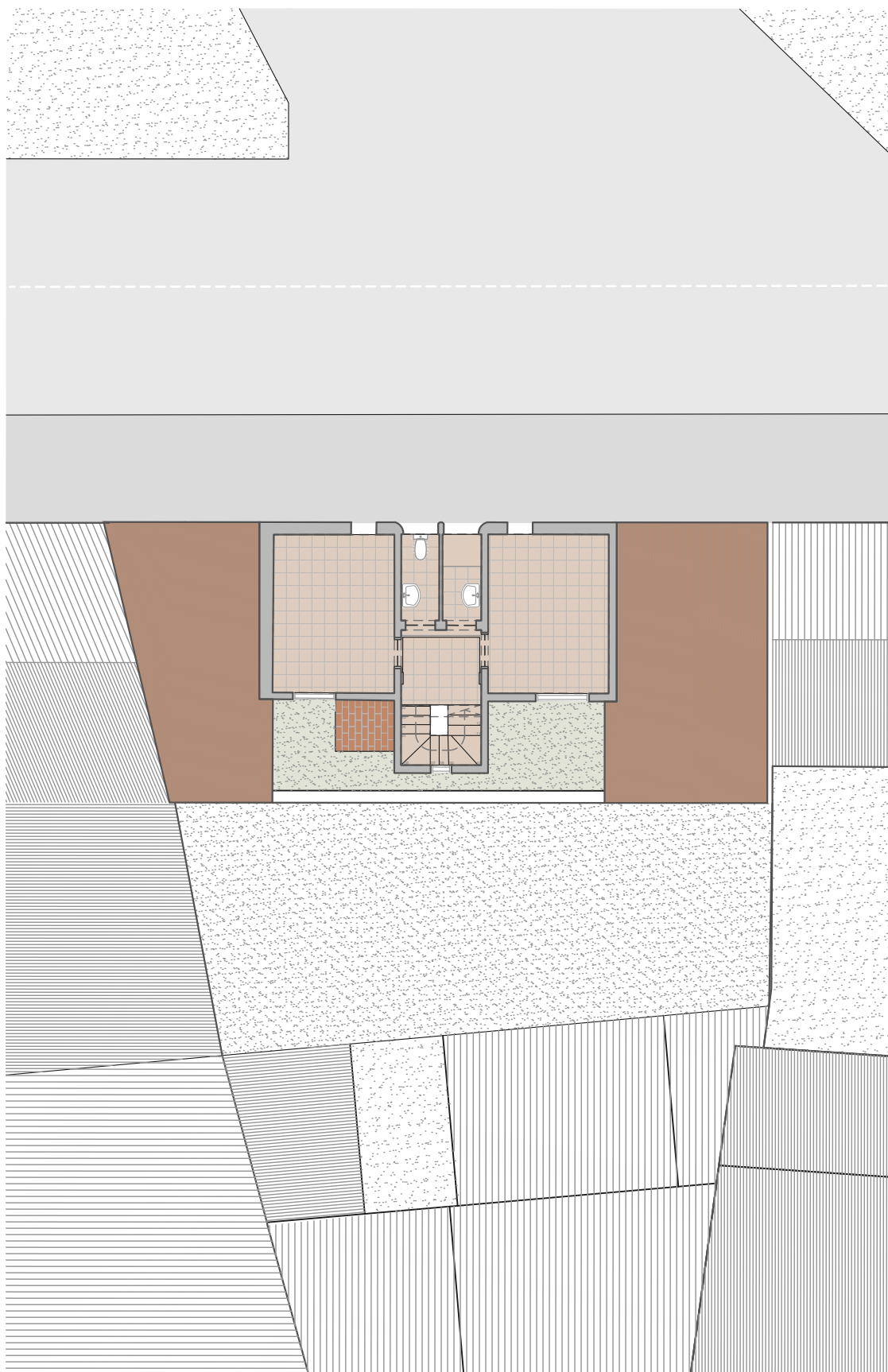
Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

10

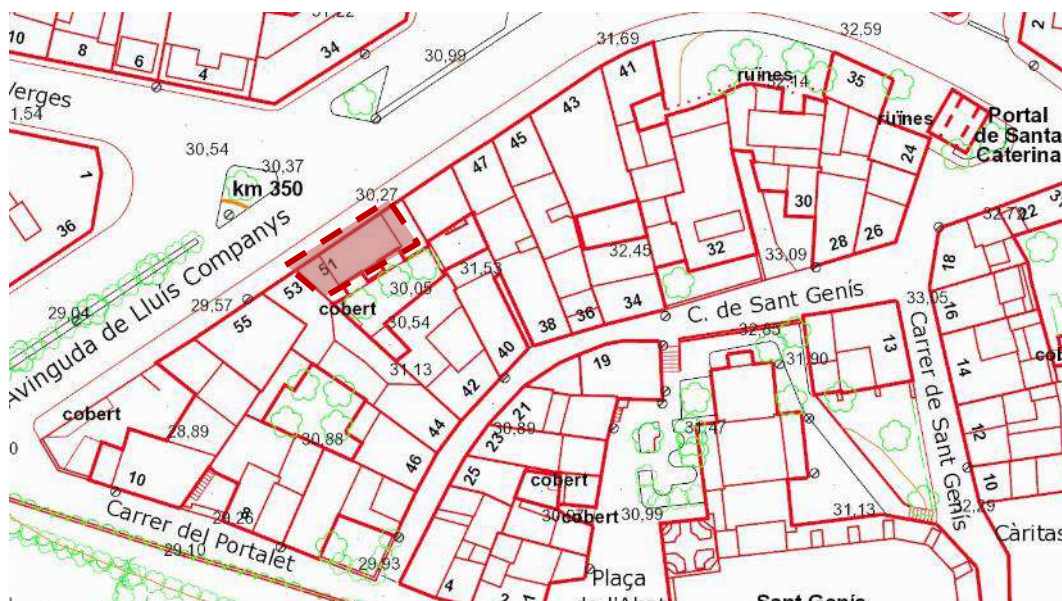
PLANTA BAIXA
E 1:150

Expedient de declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

11

PLANTA PRIMERA
E 1:150

Base cartogràfica propietat de la Seu electrònica del Cadastre

S'adjunta tot seguit la fitxa cadastral:

Informe tècnic per a la declaració de BCIL de l'edifici Masó de Torroella de Montgrí (Baix Empordà)

